

ти казва: Остави книгата настрана. Хлѣбъ нѣмамъ, трѣбва да работя, да изкарамъ прехраната си. Какво ще свирите на такива хора! Или, какво ще имъ четете Свещената книга! Каквото и да правите, едва ли ще намѣрите въ живота си десетина души, които да мислятъ като васъ. Да разбирате хората и да ви разбиратъ, въ това седи щастието, въ това седи придобивката на живота. Сега и ние търсимъ буднитѣ души съ свѣщъ, както едно време Диогенъ е търсилъ истинския човѣкъ.

Съвременнитѣ хора търсятъ щастието съ фенеръ, съ запалена свѣщъ. Запалената свѣщъ подразбира човѣшкия умъ, който търси нѣщо. Диогенъ е тръгвалъ посрѣдъ день съ запалена свѣщъ да търси човѣци. Защо му е трѣбвало свѣщъ при силната слънчева свѣтлина? Значи, при слънчевата свѣтлина не може да намѣрите човѣка, когото търсите, затова трѣбва да запалите свѣщъ. За да разберете, на кого можете да проповѣдвате, вие трѣбва да запалите свѣщъ. Който иска да намѣри човѣка, на когото да проповѣдва, той трѣбва да запали свѣщъ. Обаче, около него веднага ще се събератъ хора и ще го нарекатъ смахнатъ, ще се чудятъ, защо е запалилъ свѣщъ посрѣдъ день. Да запали човѣкъ свѣщъ посрѣдъ день и да тръгне съ нея да търси човѣци, това все има нѣкакво практично приложение. Наистина, не е лесно човѣкъ да запали свѣщъ